

Volle bak

Avondvullend blijspel

Geschreven door

MAJA REINDERMAN

TONEELUITGEVERIJ VINK B.V.

(Grimas Theatergrime verkoop)

Tel: 072 - 5 11 24 07

E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl

Website: www.toneeluitgeverijvink.nl

VOORWAARDEN

Alle amateurverenigingen die het stuk: **VOLLE BAK** gaan opvoeren, dienen in alle programmaboekjes, posters, advertenties en eventuele andere publicaties de volledige naam van de oorspronkelijke auteur: **MAJA REIDERMAN** te vermelden.

De naam van de auteur moet verschijnen op een aparte regel, waar geen andere naam wordt genoemd.

Direct daarop volgend de titel van het stuk.

De naam van de auteur mag niet minder groot zijn dan 50% van de lettergrootte van de titel.

U dient tevens te vermelden dat u deze opvoering mag geven met speciale toestemming van het I.B.V.A. Holland bv te Alkmaar.

Copyright: © 2009 Anco Entertainment bv - Toneeluitgeverij Vink bv

Internet: www.toneeluitgeverijvink.nl

E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl

Niets uit deze uitgave mag verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt worden door middel van druk, fotokopie, verfilming, video opname, internet vertoning (youtube e.d.) of op welke andere wijze dan ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Het is niet toegestaan de tekst te wijzigen en/of te bewerken zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Vergunning tot opvoering van dit toneelwerk moet worden aangevraagd bij het Auteursrechtenbureau **I.B.V.A. HOLLAND bv**

Postbus 363

1800 AJ Alkmaar

Telefoon 072 - 5112135

Website: www.ibva.nl

Email: info@ibva.nl

ING bank: 81356 – IBAN: NL08INGB0000081356 BIC: INGBNL2A

Geen enkele andere instantie dan het IBVA heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.

Auteursrechten betekenen het honorarium (loon!) voor de auteur van wiens werk door u gebruik wordt gemaakt!

Auteursrechten moeten betaald worden voor elke voorstelling, dus ook voor try-outs, voorstellingen in/voor zorginstellingen, scholen e.d.

Vergunning tot opvoering:

1. Aankoop van minimaal **9** tekstboekjes bij de uitgever.
2. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart (tevens bewijs van aankoop), met uw gegevens, naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
3. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Vergunning tot HER-opvoering(en):

1. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart met uw gegevens naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
2. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Opvoeringen zonder vergunning zijn niet toegestaan en strafbaar op grond van de Auteurswet 1912. Zij worden gerechtelijk vervolgd, terwijl de geldende rechten met 100% worden verhoogd. Het tarief wordt met 20% verhoogd voor opvoeringen waarvoor geen toestemming werd aangevraagd binnen drie weken voorafgaand aan de voorstelling.

Het is verboden gebruik te maken van gekregen, geleende, gehuurde of van anderen dan de uitgever gekochte tekstboekjes.

**Rechten BELGIË: Toneelfonds JANSSENS, afd. Auteursrechten,
Te Boelaerlei 107 - 2140 Bght ANTWERPEN Telefoon (03)3.66.44.00.
Geen enkele andere instantie heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.**

Personages:

LARISSA - 19, oudste dochter

ILONA - 18, jongste dochter

JEROEN - 45, vader van Larissa en Ilona

MONIQUE - 39, moeder van Larissa en Ilona

OMA JANS - 68, moeder van Jeroen

OMA LENA - 64, moeder van Monique

FIEN - 59, buurvrouw

ALEX - 27, buurman

KENNY - 20, vriendje van Ilona

Decor:

De huiskamer van de familie Langevoort. De kamer is chic en minimalistisch ingericht. Links staat een ronde tafel met vier eetkamerstoelen. Schuin rechtsachter staat een driepersoonsbank met haaks daarop een losse fauteuil. Ervoor een lage salontafel. Voor in de rechterwand zit de haldeur die naar de voordeur leidt, met daarnaast een raam. Ook in de linkerwand zit een raam naast de tuindeur. Links in de achterwand zit de keukendeur en rechts in de achterwand de trapdeur naar de slaapkamers boven. Er tussenin staat een kastje met daarop een telefoon.

Synopsis scènes:

EERSTE BEDRIJF

1e scène – zaterdagavond

2e scène – zondagmorgen

3e scène – zondagmiddag

TWEEDE BEDRIJF

1e scène – ongeveer een maand later, maandagmiddag

2e scène – zaterdagmiddag

3e scène – zaterdag na middernacht

4e scène – zondagmorgen

5e scène – een paar weken later

EERSTE BEDRIJF

1e scène

Als het doek opgaat is het zaterdagavond. We zien de huiskamer van de familie Langevoort, een gezellige kamer, maar niet rommelig. Jeroen en Monique zitten op de bank, knus tegen elkaar aan en Jeroen met de benen op de salontafel.

MONIQUE: Ga met je benen van tafel!

JEROEN: (*haalt zijn benen van tafel*) Ik mag hier ook niks...

MONIQUE: Ach, dat valt wel mee. We hebben het toch goed samen, hè, schat?

JEROEN: Ja... dat wel.

MONIQUE: Over drie maanden al weer 20 jaar...

JEROEN: Twintig jaar wat?

MONIQUE: (*geeft hem een speelse tik*) Dat weet je best, plurk.

JEROEN: Plurk? Plurk? Wat is nu weer een plurk? Kun je dat opeten? Of aantrekken?

MONIQUE: Het doet er niet toe *wat* het is, maar *wie* het is.

JEROEN: Ik ben zeker die plurk... Nou, 't is fraai. Wou ik net iets liefs tegen je zeggen, scheld je me uit voor plurk. Als je maar weet dat jij dan getrouwd ben met een plurk.

MONIQUE: Ja, al twintig jaar.

JEROEN: Nee.

MONIQUE: Nee? Ja!

JEROEN: Nee, min drie maanden.

MONIQUE: Ach, mierenneuker!

JEROEN: Nu dat weer. Wat ben ik, een mierenneukende plurk of een plurkende mierenneuker?

MONIQUE: Nee, geen van tweeën, je bent gewoon een pestkop. (*ze geeft hem een zoen*) Maar wel een lieve pestkop.

JEROEN: Als je dat maar weet!

MONIQUE: Over vijf jaar— ik bedoel, vijf jaar min drie maanden! (*ze steekt haar tong naar hem uit*) – zijn we vijfentwintig jaar getrouwd. Misschien moeten we alvast gaan sparen.

JEROEN: Sparen? Waarvoor?

MONIQUE: Voor de bruiloft. Ik wil een groot feest.

JEROEN: Je moest eens weten wat ik allemaal wou.

MONIQUE: O, maar dat weet ik wel. (*triomfantelijk*) Mij!

JEROEN: (*lacht*) Ha! Jou heb ik al! (*hij geeft haar een stevige knuffel*)

MONIQUE: (*als ze uitgeknuffeld zijn*) Niet iedereen is zo gelukkig. Heb je de buurman van hiernaast al gezien? De nieuwe buurman?

JEROEN: Nee? Is daar iets mee? Is die ongelukkig of zo?

MONIQUE: Ja, dat denk ik wel. Hij is net gescheiden. Daarom is hij hier komen wonen.

JEROEN: En hij woont nu helemaal alleen in dat grote huis?

MONIQUE: Ja, zelig, hè?

JEROEN: Zelig? Asociaal! Al die ruimte voor één man! Er wonen hele gezinnen, hele volksstammen, in huizen die nog niet half zo groot zijn als dat van hem.

MONIQUE: Ach, je overdrijft. Bovendien huurt hij het alleen maar. Of zo iets. Ik weet niet precies. Het heeft iets met antikraak te maken. Het stond al een tijdje leeg, maar dat zal jou ook wel opgevallen zijn.

JEROEN: Och, daar let ik nooit zo erg op. (*even stil. Dan wantrouwend*) Maar hoe weet jij dat allemaal?

MONIQUE: Dat heeft hij me verteld.

JEROEN: Zo...

MONIQUE: Ik ging hem een kop soep brengen. (*de telefoon gaat*) Ik dacht dat hij— O... (*staat op en gaat de telefoon beantwoorden*) de telefoon. (*in de telefoon*) Met Monique Langevoort. ... Ilona? ... Wat zeg je? Ik hoor het niet. ... Bij Karin blijven slapen. Hmm. Nou, vooruit, voor deze keer. Maar geen gekke dingen uithalen, hoor! ... Wat!! ... Goed, goed, ja. Doe! (*beëindigt telefoongesprek. Tegen Jeroen*) Dat was Ilona.

JEROEN: Dat dacht ik al. Waar hangt ze nu weer uit? En wat moest ze?

MONIQUE: Ze is bij Karin, haar vriendin. Tenminste, dat zegt ze. Maar 't was wel heel lawaaiërig op de achtergrond. Tja, het is zaterdagavond.

JEROEN: Ze zit natuurlijk weer in een of andere discotheek of hoe die danstenten van tegenwoordig ook genoemd worden.

MONIQUE: Ja, opa.

JEROEN: Nou ja, ik ben er niks gerust op. Wij rookten vroeger hooguit eens een stickie, maar tegenwoordig slikken ze een hele lading pillen en weet ik wat allemaal nog meer.

MONIQUE: Ze zegt dat ze nooit drugs neemt.

JEROEN: (*skeptisch*) En gij geleuft dat?

MONIQUE: Zolang er geen bewijs van het tegendeel is...

JEROEN: Hm. Van Larissa geloof ik het wel.

MONIQUE: Dat ze aan de drugs is?

JEROEN: Nee, dat ze dat juist niet is.

MONIQUE: O. Goed. Wil jij koffie?

JEROEN: Ja. Dat zal tijd worden.

MONIQUE: Hé, ik ben je slavin niet!

JEROEN: Ga evengoed maar koffie inschenken.

MONIQUE: Pas op jij! (*gaat lachend AF door de keukendeur*)

JEROEN: (*zit nog wat na te grinniken, waarna de telefoon gaat en hij opstaat om die te beantwoorden*) Jeroen Langevoort. ... O, dag Ma. Hoe is het met je? ... Helemaal niet lekker? ... Ja, dat kan gebeuren. Maar iedereen is weleens een beetje misselijk. ... En ook hoofdpijn? ... En bibberig. Misschien moet je gewoon een paracetamolletje nemen en naar bed gaan. ... O, je wilt je favoriete tv-programma niet missen. Nou, zo ziek zul je dan niet zijn. ... Natuurlijk geef ik wel om je. Echt wel! Ik ben toch je zoon! ... Bij ons komen wonen? Dat lijkt me niet zo'n goed idee. Ik bedoel, van mij zou het wel mogen maar ik weet zeker dat Monique daar heel erg op tegen zal zijn. ... Ja, ik wel, maar Monique, hè? Het spijt me ontzettend. ... Wat? Op tv? Ja, natuurlijk, dat mag je niet missen. Nou, het beste dan maar. Dag, Ma. (*Jeroen slaakt een diepe zucht, veegt zijn voorhoofd af en gaat weer op de bank zitten. Monique komt op door de keukendeur met twee mokken koffie. Ze geeft er een aan Jeroen. Tijdens het volgende drinken ze hun koffie op, waarna ze de mokken op de salontafel zetten*)

MONIQUE: Wie was dat? (*ze gaat naast Jeroen zitten*)

JEROEN: Ma.

MONIQUE: O, je moeder. Wat had ze nu weer? Ziek, zwak en misselijk?

JEROEN: Ach ja, je weet hoe ze is.

MONIQUE: Nou! Reken maar!

JEROEN: Ze wil hier komen wonen.

MONIQUE: Hier? In de straat?

JEROEN: Nee, in dit huis. Bij ons. Maar dat lijkt me niet zo'n goed idee. Eerlijk gezegd moet ik er niet aan denken!

MONIQUE: Nee! Ik ook niet! Het idee! (*Larissa komt op via de trapdeur. Ze is netjes, maar wat stijfjes gekleed en heeft een boek in de hand*) Over m'n lijk! Geen haar op mijn hoofd die—

LARISSA: Wat is er met je haar, Mam? Dooie punten?

MONIQUE: Met mijn haar is alles goed, Larissa, maar je oma wil hier bij ons komen wonen.

LARISSA: O, leuk. Oma Lena?

MONIQUE: Nee, je vaders moeder. Oma Jans.

LARISSA: (*teleurgesteld*) O, die.

JEROEN: Hé, het gaat wel over mijn moeder, dames!

LARISSA: Laat ze maar naar een bejaardenhuis gaan.

JEROEN: Daar is ze nog veel te jong voor.

LARISSA: Te jong? Ze is al bijna zeventig!

JEROEN: Dat is tegenwoordig nog niet oud.

MONIQUE: Ze gedraagt zich alleen oud. Nee, ze komt echt niet bij ons in huis wonen. (*kijkt naar het boek*) Wat ben je aan het lezen?

LARISSA: O, iets over purisme. (*Jeroen en Monique kijken elkaar aan en halen de schouders op*) Met purisme wordt een terugkeer naar oorspronkelijke...

MONIQUE: (*onderbreekt*) O, juist ja. Purisme.

JEROEN: Natuurlijk, purisme. Interessant.

MONIQUE: Ja, maar het is zaterdagavond. Was je niet liever uitgegaan?

LARISSA: Uitgegaan? Waar naar toe?

MONIQUE: Weet ik veel, naar de kroeg. Of zo.

LARISSA: Nee, daar hangt altijd zo'n rare lucht. Het stinkt er. Maar eh, ik dacht dat jullie weg waren. Mam, je vriendin Tante Marian is toch jarig?

JEROEN: Jawel, maar die zit momenteel in Turkije. En dat is een beetje ver voor een verjaarsvisite.

LARISSA: O. Nou, dan ga ik maar weer.

JEROEN: Wij jagen je niet weg. (*wijst naar de fauteuil*) Ga zitten.

LARISSA: Nee, ik ga naar mijn kamer. Ik wil dit boek uitlezen en jullie praten altijd zo veel. Dan kan ik me niet concentreren.

MONIQUE: Neem me niet kwalijk. Sorry dat ik ademhaal.

LARISSA: (*doodernstig*) O, ademen mag. Als het maar niet zo luid is.

MONIQUE: Meisje, meisje. Hoe moet dat toch met jou als je later trouwt met een man die snurkt?

LARISSA: Ik trouw niet.

MONIQUE: Gaat samenwonen dan.

LARISSA: Ik moet geen man.

JEROEN: Een vrouw? Ik wist niet dat je...

LARISSA: Nee, ook niet! Waarom willen jullie me toch altijd in een hokje stoppen!!

JEROEN: Sorry! (*Larissa gaat boos af door de trapdeur*)

JEROEN: Mevrouw is weer eens boos.

MONIQUE: Lange tenen. Ze groeien haar schoenen uit.

JEROEN: Ze is toch al bijna twintig, maar ze pubert nog steeds.

MONIQUE: Ja, hoewel... Ze gaat niet naar de kroeg, komt niet in het holst van de nacht al dan niet aangeschoten thuis, heeft niet elk moment een ander vrindje en...

JEROEN: In tegenstelling tot haar één jaar jongere zus, Ilona!

MONIQUE: Tja, maar om wie van de twee moet je je nu het meest

zorgen maken? Ik zou het niet weten...

JEROEN: Ach, het komt allemaal wel goed. Het hoort er gewoon bij. Maar nu iets anders. Jij had het over snurken. Je wilt toch niet beweren dat ik snurk?

MONIQUE: Alleen als je wat gedronken hebt.

JEROEN: O, dan valt het wel mee.

MONIQUE: Alleen als je wat gedronken hebt, zei ik.

JEROEN: Ja, en? Dat hoorde ik wel.

MONIQUE: En dat doe je elke avond.

JEROEN: Nou ja, zeg. Dat ene glaasje wijn.

MONIQUE: Een. Of twee... drie, veel.

JEROEN: Kom nou... dat valt best mee. Alleen bij feestelijke gelegenheden.

MONIQUE: Ja. Alleen is het voor jou elke avond feest.

JEROEN: Tuurlijk. Met zo'n lief vrouwtje aan mijn zijde.

MONIQUE: Vrouwtje? Wil je een dreun? (*dreigend gebaar, niet in ernst*) Als ik ergens een hekel aan heb is het wel om vrouwtje genoemd te worden. Mannetje!

JEROEN: (*lacht*) Weet ik. Daarom zei ik het juist. En je vliegt er elke keer weer in.

MONIQUE: O...! Pestkop! (*staat op*) Wil je nog koffie?

JEROEN: Ja, schatje, maar nu zal ik wel inschenken. (*Monique gaat weer zitten en Jeroen staat met veel gekreun op en pakt de koffiemokken van tafel*)

MONIQUE: Gaat het?

JEROEN: Ik heb spierpijn. Heb me gisteravond te veel uitgesloofd bij de voetbaltraining.

MONIQUE: (*grinnikt*) Dat heb je ervan als je aan veteranenvoetbal doet.

JEROEN: Ik sport tenminste nog. Jij niet. Dan ben je pas een echte veteraan. (*de telefoon gaat*) O, neem jij even op. (*Jeroen gaat af via de keukendeur en Monique neemt de telefoon op*)

MONIQUE: Met Monique. ... O, bent u het. Wilt u Jeroen even spreken? (*ze doet de keukendeur open en roept*) Jeroen, je moeder. (*in de telefoon*) ... Wat? U wilt mij spreken? (*door de keukendeur*) Laat maar. (*in de telefoon*) Zegt u het maar, Ma. ... Of ik het goed vindt dat u bij ons komt wonen? Tja, wat zal ik zeggen. Ik heb er niet zoveel bezwaar tegen. Maar Jeroen, hè. Jeroen wil het absoluut niet! ... Hoe ik dat weet? Nou, dat heeft hij tegen me gezegd. Echt, als het van mij afhing zou u hier vanavond nog intrekken. Maar ja, als Jeroen het niet wil, dan gebeurt het niet. ... Ach, gottegottegot, en u voelt zich al zo beroerd. ... Pijn in de— In

de wat?! Knieholten... *(terzijde)* Dat is een nieuwe. ... *(in de telefoon)* Nee, dat zei ik tegen de kat. ... We hebben geen kat? *(moet snel een smoes verzinnen. Ratelt)* Eh, jawel, die is van de buurvrouw. Die komt hier af en toe op visite. De kat bedoel ik. Nou ja, de buurvrouw ook wel. Vaker dan me lief is, maar... *(terzijde)* Jemig, wat ratel ik weer. ... *(in de telefoon)* Juist ja. U weet nu hoe we over uw komst denken. Ik vind het prima maar Jeroen is faliekant tegen. Goed. Het beste dan maar. Dag! *(hangt op)*

FIEN: Joehoe! *(steekt het hoofd om de hoek van de tuindeur)* Mag ik binnenkomen? *(komt op)*

MONIQUE: Je bent al binnen, buur.

FIEN: *(lacht)* Nou ja, ik vraag het maar even. Is je wezerhelft er niet?

MONIQUE: Mijn wat?

FIEN: Je man, Jeroen. *(gaat op de bank zitten)*

MONIQUE: O, mijn wederhelft. *(als Fien al zit)* Ga zitten.

FIEN: *(lacht)* Ik zat al!

MONIQUE: Juist ja. *(Monique gaat in de fauteuil zitten en Jeroen komt met de koffiemokken op via de keukendeur. Hij zet ze op de salontafel)*

JEROEN: Ah... buurvrouw.

FIEN: Ha, buurman. Ja, ik lust ook wel een bakkie. Lekker! Je hebt toch nog wel?

JEROEN: Eh... ik zal eens kijken.

FIEN: Veel melk, geen suiker. Ik moet aan de lijn denken, hè.

JEROEN: Ja, ik moet ook steeds aan uw lijn denken. *(gaat snel af door de keukendeur)*

FIEN: Wat zei hij nou?

MONIQUE: Dat iedereen aan de lijn moet denken.

FIEN: Ja, dat lijkt wel zo. Zeg meid, heb je de nieuwe buurman al gezien?

MONIQUE: Ja, even.

FIEN: 't Is toch wat, hè.

MONIQUE: Wat is wat?

FIEN: Heb je 't niet gehoord?

MONIQUE: Wat had ik moeten horen?

FIEN: Waarom die man daar in zijn eentje woont.

MONIQUE: Omdat hij...

FIEN: *(Onderbreekt)* Omdat hij uit de gevangenis komt.

MONIQUE: Maar...

FIEN: Hij is in dit huis gestopt, want hij kon niet meer terug naar zijn oude adres.

MONIQUE: Waarom niet?

FIEN: Dat is altijd zo met peperfielen.

MONIQUE: Met wat?

FIEN: Met kinderlokkers! (*Moniques mond valt open*) Ja... erg hè?
Daar kijk je van op. En nu hebben ze hem hier gestopt. Wees maar blij dat jij geen kleine kinderen meer hebt.

MONIQUE: Maar...

FIEN: Het huis stond al zo lang leeg... zonde, en daarom gebruikt de repassering het daarvoor.

MONIQUE: De reclassering.

FIEN: Ja. Erg, hè?

MONIQUE: Ik snap het niet. Van wie heb je dat gehoord?

FIEN: Ach, dat weet ik niet meer. Iedereen zegt het.

MONIQUE: O, wordt het door de befaamde "men" gezegd. Ik geloof er niks van. Volgens mij is je fantasie weer eens op hol geslagen.
(*Jeroen komt op via de keukendeur met een mok koffie, die hij op de salontafel zet*)

JEROEN: Alsjeblieft, buurvrouw. Ik heb er nog een kopje uit kunnen persen.

FIEN: Maar dit is geen kop, dit is een beker, buurman. De kop en schotels bewaar je zeker voor je deftige sieviëte, hè? (*Jeroen kijkt vragend naar Monique*)

MONIQUE: Visite.

JEROEN: O.

FIEN: Kom lekker naast me zitten, buurman. We hadden het net over die man die hiernaast is komen wonen. Een peperfiel. Erg, hè? Ze zijn bang voor retendieven, daarom hebben ze hem hier gestopt.

JEROEN: Bang voor retendieven? Waar heb je het in godsnaam over, buur?

MONIQUE: (*heeft moeite haar lachen in te houden*) Buurvrouw Fien denkt dat de man die hiernaast is komen wonen een pedofiel is en dat ze bang zijn dat hij nog een keer in de fout gaat.

JEROEN: O, recidive bedoelt ze. (*hij gaat zitten en pakt zijn koffie. Tegen Monique*) Maar jij zei toch dat hij...

MONIQUE: Laten we het over iets anders hebben, want we moeten nog maar afwachten wat er waar is van dit verhaal.

FIEN: 't Is waar, hoor. Net zo waar als die korte rokken van je dochter.

JEROEN: Wat?!

FIEN: Ja, erg, hè? Ik zag jullie jongste vanavond wegfietsen. Ze had zo'n korte rok aan! Gewoon niks meer dan een brede riem. Schandalig!

MONIQUE: Mag ze? Ze is nog jong en ze heeft mooie benen.

FIEN: Maar zo vraagt ze erom verkracht te worden!

Als u het hele stuk wilt lezen dan kunt u via www.toneeluitgeverijvink.nl de tekst bestellen en toevoegen aan uw zichtzending.

Voor advies of vragen helpen wij u graag.

 info@toneeluitgeverijvink.nl

 072 5112407

“Samenspelen” is ons motto